

ΧΩΡΙΚΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΟΥ

(Μῦθος Κριλῶφ).

«Γὰ πές μου, κουμπαραῦλά μου καλή, γιατί
νὰ κλέφτης ὄρνιθες; τί πάθος σέ κρατεί;»
'Ο χωρικός τὴν ἄλωπου ῥωτᾷ: «Θές νὰ τὰ πούμε;
ἐγώ, μὰ τὴν ζωὴ μου σὲ λυπούμαι!
'Ακουσε τώρα πού 'μαστε οἱ δύο, ἀγαπητή,
σοῦ λέγω τὴν ἀλήθεια ὅλη: ἡ δουλειὰ σ' αὐτὴ
μὰ τρίχα δὲν σὲ ὠφελεῖ! ἔπειτα ἡ κλοπὴ
εἶν' ἀμαρτία καὶ ἴτροπή.

Βρυσιές σοῦ δίνουν ὅλοι καὶ μὲ τὸ παραπάνω,
μὰ καὶ ἡμέρα δὲν περνᾷ, στοίχημα θάνω,
ὅπου νὰ μὴ φοβάσαι στὸ φαγητό σ' ἄπάνω,
στὸν ὄρνιθωνα μὴν ἀφήσης τὴν προβειὰ, καυμένη!
'Αξίζει ἡ κλεψιάνα ζῆς αἰώνια φοβισμένη;

— Καλέ, τί λόγος, φίλε μου, ζωὴ εἶνε αὐτὴ!
τοῦ λέγ' ἡ ἄλωπου· κανείς δὲν ξέρει
τί ἡ ψυχὴ μου ὑποφέρει,
πῶς δὲν μ' εὐχαριστεῖ τροφή καμμία,
νὰ 'ξευρες κατὰ βᾶθος πόσο εἶμαι τιμιά!
μὰ τί νὰ κάμω; τὰ παιδιά, τυχαίνει καὶ πεινῶ.
ἔπειτα κουμπαρακί μου πολυαγαπητό,
ξέρεις μοῦ ἔρχεται 'στὸ νοῦ καμμιὰ φορὰ κι' αὐτό,
'στὸν κόσμο τάχα μόνο γ'ὼ μὲ τὴν κλεψιά περνῶ;
ἂν καὶ μαχαίρι δι' ἐμέ εἶν' ἡ δουλειὰ αὐτὴ.

— Μὰ τότε, ξεύρεις τί;
εἶπεν ὁ χωρικός· ἂν 'λές ἀλήθεια, ἀγαπητή,
ἀπὸ τ' ἀμάρτημα ἐγὼ μ'πορῶ νὰ σὲ γλυτώσω,
καὶ θέσι τιμημένη νὰ σοῦ δώσω
τοῦ ὄρνιθωνα φύλακας νὰ ἔλθης εἰς ἐμένα·
τῶν ὁμοίων σου ταῖς πονηραῖς ποῖς ξέρει σὰν ἐσένα;
γι' αὐτὸ κοντὰ μου θαῦρης μεγάλη ἡσυχία,
κι' ἀμέριμνη θὰ πλέης μέσα 'στὴν εὐτυχία.»

'Η συμφωνία ἔγεινε, κ' ἡ ἄλωπου μας
ἐμβήκε φύλακας 'στοῦ χωρικοῦ μας.
'Η ἄλωπου στοῦ χωρικοῦ περιφρημα ἐξοῦσε
ὁ, π' ἤθελε τὸ εὐρισκε, λαμπρὰ τὴν ἐπερνοῦσε·
ἡ ἄλωπου μας εἶνε τώρα χορτασμένη,
καὶ πλιὸ παχειὰ, πλιὸ φουσκωμένη,
ὁμως δὲν ἔγεινε πλιὸ τιμημένη·

Βαρῆθηκε τὴν τίμια ζωὴ τὴν ταρινή,
καὶ μὲ τί τρόπο τὸν κουμπάρο τὸν διώρθωσε;
'Εδιάλεξε μὲ νύχτα σκοτεινὴ
κι' ὅλαις ταῖς ὄρνιθες ἐπνιξ' ἐσκότωσε.

Π. Α. ΑΣΙΑΤΗΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

'Εκ τοῦ περιέργου βιβλίου τοῦ Γερμανοῦ Kohut
τοῦ ἐπιγραφομένου Das Buch berühmter Duelle
(Βίβλος περιητήμων μονομαχιῶν) ἐραυιζόμεθα τὰ ἐ-
ξῆς. Οὐχὶ μόνον ἄνδρες μονομαχοῦσιν, ἀλλὰ καὶ αἱ
ἄβραι δεσποινῶν χεῖρες δὲν καταφρονοῦσι τοῦ θε-
σμοῦ τῆς μονομαχίας κατεχόμεναι ὑπὸ ζηλοτυπίας.
'Ο ἀδέξιος γραμματεὺς τοῦ ὡς Don Juan βιοῦντος
Rechelieu προσεκάλεσε δύο ἐρωμένες τοῦ κυρίου του
κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα ἦτο μονο-
μαχία μεταξὺ τῶν δύο κυριῶν: Ἡ μαρκησία de Nesle

ὡς προκαλέσασα ἐπυροβόλησε πρώτη, ἀλλ' ἀντὶ
τῆς κομῆσεως Polignac ἐπέτυχε κορμὸν δένδρου.
«Ἡ χεῖρ σας τρέμει, ἀγαπητή,» εἶπεν ἡ ἀντίζηλος
καὶ πυροβολήσασα ἔρριψε κατὰ γῆς αἱματοφύρτον τὸν
ροδόχρουν τῆς μαρκησίας λοβὸν τοῦ ὠτός. «Εὐτυ-
χῶς, λέγει ὁ συγγραφεὺς, ἡ γλυκεῖα τῆς γυναικὸς
φύσις διατελεῖ ὑπερισχύουσα καὶ διὰ τοῦτο αἱ μονο-
μαχοῦσαι μιανάδες ἀποτελοῦσιν ἐξαιρέσιν».

'Ο μαρκησιος Ligrant ἐν Βορδῶ ἦτο διαβόητος
μονομάχος ἐρίζων πρὸς ἕκαστον ἄνευ αἰτίας. Ἀπο-
φράξας ποτὲ τὴν ὁδὸν ἀγνώστου αὐτῷ νεαροῦ
ζεύγους εἶπεν «Ἐστοιχημάτιστα νὰ δώσω εἰς μὲν τὴν
γυναῖκα ὑμῶν ἐν φίλημα, εἰς ὑμᾶς δὲ ράπισμα»,
καὶ ἄμ' ἔπος ἄμ' ἔργον. Τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν ἐπη-
κολούθησεν ὁ θάνατος τοῦ ἀτυχοῦς συζύγου. Ἐν τῷ
περιπάτῳ προὔτεινεν ἄλλοτε τὴν ράβδον πρὸ τινος
ἀξιωματικοῦ λέγων· «ἢ θὰ ὑπερηθῆσης αὐτὴν ἢ θὰ σὲ
μαστιγώσω.» Ὁ ἀξιωματικὸς εἰς ἀπάντησιν κατήνε-
γκεν αὐτῷ κτύπημα διὰ τοῦ πλατέος τοῦ ξίφους ἀλλὰ
τῆ ἐπιούσῃ ἐφρονεῖθῃ ὑπὸ τοῦ ὕδριστοῦ ἐν μονομαχίᾳ. Τῆ
9ῃ Ὀκτωβρίου 1848 ὁ βουλευτὴς Bixio προσέβαλεν
ἐν τῇ συνεδρίᾳ τὸν Θιέρσον, γενομένης δὲ μετ' οὐ πο-
λὸ μονομαχίας διὰ πιστολίου οὐδείς ἐπληρώθη· ἐν
Παρισίους διεδίδετο ὡς ἀστεῖον ὅτι ὁ Bixio ἠστόχησε
τοῦ Θιέρσου, διότι ἐσκόπευσεν ἐπὶ φυσικοῦ μεγέθους
ἀνδρός, ὅπερ δὲν εἶχεν ὁ μικρὸς τὸ θέμας ἀντίπαλος.
Καὶ ἐν γελοιογραφικαῖς ἐφημερίσι παρίστατο ὁ μὲν
Θιέρσος πυροβολῶν διὰ τῶν σκελῶν τοῦ γίγαντος ἀν-
τιπάλου, οὗτος δὲ ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς τοῦ ναννο-
φυοῦς Θιέρσου.

'Ο Σινικὸς Χρόνος παρέχει τὰς ἐξῆς πλη-
ροφρίας περὶ τῆς κινήσεως τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Σι-
νικῆς. Τῷ 1760 ὁ πληθυσμὸς ἀνέβαινεν εἰς 196 ἑκα-
τομμύρια ψυχῶν. Τῷ 1796 ἦτο 268 ἑκατομμύρια ἡ-
ξάνετο λοιπὸν ἀνὰ 2 ἑκατομμύρια καθ' ἕκαστον ἔτος
τῆς εἰρηνικῆς ταύτης περιόδου. Τῷ δὲ 1821 ἦτο 345
ἑκατομμύρια ἢτοι ἐπαρουσιάσθη ἐτησίᾳ αὐξήσεως 3 ἑκα-
τομμυρίων ἐτησίως ἀπὸ τοῦ 1796. Λιμοὶ μεγάλοι ἀνέ-
στειλαν τὴν πρόδον ταύτην· ἀλλ' ὁμως τῷ 1849
ὑπολογίζεται ὁ πληθυσμὸς τοῦ Οὐρανίου Κράτους εἰς
412 ἑκατομμύρια κατοικῶν. Ἐκτοτε ὁμιος ὁ λιμὸς
καὶ αἱ ἀνταρσίαι τῶν Ταϊπίγκων καὶ τῶν Μουσουλ-
μάνων ἐπήνεγκον μεγάλην ἐλάττωσιν καὶ παρὰ τὴν
γαλήνην τῶν ἐσχάτων ἐτῶν τῷ 1887 δὲν ὑπερέ-
βαινε τὰ 380 ἑκατομμύρια.

Μέτριος σύγχρονος ποιητὴς διηγεῖτο ὑπερηφάνως
ὅτι ἐγεννήθη ἀκριβῶς καθ' ἣν ἡμέραν ἀπέθανεν ὁ
Σολωμός.

— Δύο μεγάλα δυστυχήματα διὰ τὴν ἑλληνικὴν
ποίησιν, παρετήρησέ τις τῶν παρατυχόντων.

Παρὰ τὸ προσκεφάλαιον ἀσθενούς:
'Ο ἰατρός. — Τὸ συμβούλιον πρέπει νὰ γείνη
ἀφεύκτως. Ποίους ἰατροὺς ἐπιθυμεῖτε νὰ καλέσωμεν;
'Ο ἀσθενὴς (διὰ φωνῆς μάλις ἀκουομένης). —
'Ιατρὲ, σὰς ἀφίνω ἐλεύθερον εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν
συνενόχων σας!